

Sygn. Akt XVII AmE 240/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: protokolant sądowy **Aleksandra Marczak**

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 23 stycznia 2018 roku, Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że w miejsce kary pieniężnej w kwocie 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych) nakłada na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych),
2. oddala odwołanie w pozostałej części,
3. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 240/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 stycznia 2018 r. Nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 168 pkt 11 i art. 170 ust. 4 pkt 1 oraz art. 169 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2017 r., poz. 1148 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 k.p.a. w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm.) postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorcy - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. (...) ((...)-(...) W.), posiadającego nr NIP: (...), orzekł w punkcie 1. że (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. przy ul. (...) ((...)-(...) W.), posiadający nr NIP: (...) - naruszył art. 9 ust 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, w ten sposób, iż nie przedłożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 30 dni od zakończenia II (drugiego) kwartału 2016 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii - za II (drugi) kwartał 2016 r. W pkt 2 decyzji za działanie opisane w pkt 1 Prezes URE wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000 zł.

Od powyższej decyzji powód złożył odwołanie wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania objętego zaskarżoną decyzją oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód zarzucił decyzji naruszenie przepisów prawa materialnego i proceduralnego tj. w szczególności art. 8 k.p.a. i art. 9 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu odwołania powód podał, że pozwany wydał już decyzję o nałożeniu na powoda kary pieniężnej za niezłożenie sprawozdania za I kwartał 2016 roku, którą powód zapłacił i złożył zaległe sprawozdania z I, II, III kwartał 2016 roku. Przyczyną opóźnienia w złożeniu sprawozdań było odejście na emeryturę pracownika powoda, który był odpowiedzialny za dokumentację sprawozdawczą i korespondencję z pozwanym. Po odejściu pracownika powód z uwagi na trudną sytuację finansową spółki nie obsadził stanowiska zajmowanego wcześniej przez powyższego pracownika. Reorganizacja w powyższym zakresie doprowadziła do tego, że powód dowiedział się, iż uchybił terminowi dopiero otrzymując wezwanie od pozwanego. W ocenie powoda już raz nałożona kara osiągnęła zamierzony skutek, zaś kara nałożona zaskarżoną decyzją została nałożona za ten sam czyn. W ocenie powoda powyższe narusza zasadę zaufania obywateli do organów władzy publicznej, o której mowa w treści art. 8 k.p.a. Nałożenie kary finansowej, skoro już raz nałożona kara osiągnęła swój skutek, pogłębi jedynie ujemny wynik finansowy powoda.

Prezes URE w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji oraz stwierdził, że stanowisko powoda jest nieuzasadnione.

Pozwany przyznał również, że zgodnie z nowelizacją ustawy o odnawialnych źródłach energii obowiązującą wysokość kary pieniężnej za naruszenie obowiązku o którym mowa w treści art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy oze wynosi 1000 zł. Nadmienił jednak, że co do zasady, cezurą dla ustalania stanu faktycznego i prawnego sprawy stanowi data wydania zaskarżonej decyzji, gdyby jednak Sąd uwzględnił fakt zmiany prawa i zmienił decyzję, to zdaniem pozwanego, koszty postępowania powinny zostać zasądzone od powoda na rzecz pozwanego.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przy ul. (...) 73 ((...)-(...) W.; NIP: (...)), został decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpisany do rejestru wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji dnia 28 maja 2015 r. nr (...).(okoliczność bezsporna)

Na przedsiębiorcę wpisanego do rejestru wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (dalej: uoze) nakładają szereg obowiązków. Termin do złożenia przez Przedsiębiorcę sprawozdania kwartalnego za II (drugi) kwartał 2016 r. upłynął więc w dniu 30 lipca 2016 r. We wskazanym terminie Przedsiębiorca nie wywiązał się z ww. obowiązku. (okoliczność bezsporna)

Przyczyną opóźnienia w złożeniu powyższego sprawozdania było odejście na emeryturę pracownika powoda, który był odpowiedzialny za dokumentację sprawozdawczą i korespondencję z pozwanym. (zeznania świadka K. B. – k. 64v-65)

Ponieważ przedsiębiorca nie przedstawił Prezesowi URE do dnia 30 lipca 2016 r. sprawozdania kwartalnego za II kwartał 2016 r. Prezes URE pismem z dnia 28 listopada 2016 r. zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, w związku z nieprzedłożeniem sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art 9 ust 1 pkt 7 ustawy o odnawialnych źródłach energii, zawierającego informacje wymienione w art 9 ust 1 pkt 5 tej ustawy. (k 1 akt adm.)

Przedsiębiorca na powyższe wezwanie odpowiedział pismem z dnia 7 grudnia 2016 r., które wpłynęło do URE w dniu 13 grudnia 2016 r., do którego załączył sprawozdanie kwartalne za 3 kwartały 2016 r. (k. 10-13 akt adm.)

Pismem z dnia 17 grudnia 2016 r. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, a także poinformował o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie, w terminie 7 dni od doręczenia ww. zawiadomienia (k. 14 akt adm.)

Pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. Prezes URE ponownie zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, a także poinformował go o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie - w terminie 7 dni od dnia doręczenia ww. zawiadomienia. (k. 18 akt adm.)

Przedsiębiorca w odpowiedzi na powyższe zawiadomienie w dniu 20 stycznia 2017 r. przesłał sprawozdanie - rachunek zysków i strat spółki za rok 2015 z którego wynika, że spółka wg stanu na dzień 31.12.2015 r. odnotowała stratę rzędu 938.316,46 zł. (k. 20-22 akt adm.)

Pismem z dnia 18 października 2017 r. Prezes URE ponownie zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, a także poinformował go o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie - w terminie 7 dni od dnia doręczenia ww. zawiadomienia. (k. 23 akt adm.)

Przedsiębiorca w dniu 26 października 2017 r. doręczył osobiście pismo zawierające wyjaśnienia oraz wnioski o odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca wyjaśnił, że podjął działania naprawcze, zaś nieprawidłowości w zakresie realizacji obowiązków względem URE wyniknęły w związku z odejściem na emeryturę pracownika spółki. Przedsiębiorca podniósł przy tym, że w dniu 13.12.2016 r. zostały złożone zaległe sprawozdania a jednak została na niego nałożona kara i w dniu 31.08.2017 r. należność została uregulowana oraz odniosła skutek dyscyplinujący i ponowne nałożenie takiej samej kary za II kwartał 2016 r. miałyby znamiona karania po raz drugi za to samo wykroczenie w związku z czym wnosi o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej. (k. 25 akt adm.)

Pismem z dnia 21 listopada 2017 r. Prezes URE po raz kolejny zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie, a także poinformował go o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się w sprawie - w terminie 7 dni od dnia doręczenia ww. zawiadomienia (pismo to doręczono Stronie w dniu 28 listopada 2017 r.). (k. 26 akt adm.)

Termin na zapoznanie się z aktami postępowania i ostateczne wypowiedzenie się w sprawie upłynął bezskutecznie. (okoliczność bezsporna)

W dniu 23 stycznia 2018 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 27-29 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym znajdujących się w aktach postępowania administracyjnego, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka K. B., z uwagi na ich spójność.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2018 roku Sąd pominął dowód z zeznań świadka D. O., z uwagi na to, iż wniosek o przeprowadzenie dowodu z jego zeznań został przez pełnomocnika powoda cofnięty.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że powód naruszył art. 9 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii w ten sposób, że nie przedłożył Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 30

dni od zakończenia II drugiego) kwartału 2016 r. sprawozdania kwartalnego, zawierającego informacje wymienione w art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o odnawialnych źródłach energii – za II (drugi) kwartał 2016 r. – pkt 1 decyzji.

Zgodnie z treścią art. 168 pkt 11 uoze, karze pieniężnej podlega ten, kto nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7 uoze, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje.

Wskazać przy tym należy, iż niezasadnie powód twierdził, że pozwany nałożył na powoda karę pieniężną ponownie za ten, sam czyn, gdyż powód został już ukarany za niezłożenie sprawozdania za I (pierwszy) kwartał 2016 roku. Niezłożenie przedmiotowego sprawozdania za II (drugi) kwartał 2016 roku stanowi bowiem kolejny delikt administracyjny, za który powód ponosi odpowiedzialność.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 2 uoze, organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość.

W treści powołanego przepisu została przewidziana instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Z treści powołanego przepisu wynika jednak w szczególności, iż pozwany miał jedynie „możliwość” zastosowania tej instytucji, nie zaś obowiązek, co wpływa na fakultatywny, a nie obligatoryjny charakter tej instytucji. W przypadku zatem nawet łącznego wystąpienia przesłanek wymienionych wyżej, wskazany organ może, ale nie musi skorzystać z tej kompetencji.

Pozwany przyjął prawidłowo, iż skoro powód nie spełnił przesłanki w postaci zrealizowania obowiązku, zanim organy, o których mowa w art. 169 ust. 1, powzięły o tym wiadomość, brak było możliwości dostąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Z treści zawiadomienia z dnia 28 listopada 2016 roku (k. 1 akt adm.) wprost wynika, iż Prezes URE zawiadomił powoda niniejszym pismem o wszczęciu postępowania, wobec powzięcia przez Prezesa URE wiedzy o niedopełnieniu przez powoda przedmiotowego obowiązku. Zawiadomienie to zostało odebrane przez powoda w dniu 5 grudnia 2016 r. który, powód dopełnił zaś obowiązku sprawozdawczego dopiero w dniu 13 grudnia 2016 r. Tym samym nie została spełniona druga z przesłanek wymienionych w art. 174 ust. 2 uoze, co przesądza o niedopuszczalności zastosowania względem powoda instytucji odstąpienia od wymierzenia kary.

W świetle powyższego Prezes URE, prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy i zastosował art. 168 pkt. 11 uoze. Wskazać przy tym należy, że nałożenie kary we wskazanej przez ustawodawcę wysokości za uchybienie wskazane w tym przepisie ma charakter obligatoryjny, zatem pozwany zobowiązany był nałożyć na Powoda karę w kwocie 10.000 zł.

W niniejszej sprawie, w odniesieniu do wysokości kary należało jednak, zgodnie z treścią art. 316 § 1 k.p.c., wziąć pod uwagę fakt, iż w dniu 14 lipca 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 1276). Według treści art. 1 pkt 59a ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw ustawodawca doszło do zmiany treści art. 170 ust. 4 pkt 2 uoze. Od dnia 14 lipca 2018 roku, w myśl art. 170 ust. 4 pkt 2 uoze kara pieniężna z tytułu naruszenia, o którym mowa w art. 168 pkt 11 uoze wynosi 1 000 zł., a nie jak uprzednio 10 000 zł. Zgodnie zatem z treścią art. 316 § 1 k.p.c., Sąd wydając wyrok, wziął za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, tj. zarówno stan faktyczny, ustalony w niniejszej sprawie jak i stan prawny. Wobec powyższego, wysokość wymierzonej kary podlegała obniżeniu ze względu na nowelizację przepisu art. 170 ust. 4 pkt. 2 uoze, zwłaszcza, że wskazana nowelizacja nie zawierała odpowiedniego przepisu intertemporalnego.

Z powyższych względów, Sąd przyjął za uzasadnione zastosowanie a przepisu ustawy względniejszego dla sprawcy w dacie orzekania, zwłaszcza, iż rozwiązanie takie jest zgodne z zaleceniami Rekomendacji Nr 91(1) Komitetu Ministrów dla Państw Członkowskich w sprawie kar administracyjnych, w zakresie stosowania sankcji mniej uciążliwej obowiązującej w czasie od daty zdarzenia do zastosowania sankcji.

W związku z tym, na podstawie art. 479⁵³ § 2 Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w zakresie wysokości nałożonej kary pieniężnej obniżając ją do kwoty 1000 zł.

Odwołanie w pozostałej części, zgodnie z treścią art. 479⁵³ § 1 k.p.c. podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Mając na uwadze, iż nałożenie na powoda kary było uzasadnione, a zmiana decyzji co do wysokości kary wynikała jedynie ze zmiany treści przepisu prawa, i z tego względu odwołanie w pozostałej części podlegało oddaleniu jako niezasadne, za stronę przegrywającą niniejszy proces należało uznać stronę powodową. Z tego względu, zgodnie z treścią art. 100 k.p.c., na powoda nałożono obowiązek zwrotu wszystkich kosztów na rzecz strony pozwanej. Na koszty procesu po stronie pozwanej złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, zgodnie z treścią § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz.1804 ze zm.).

SSR (del.) Jolanta Stasińska